

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

2. De voce Missalis & Missæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](#)

2. De voce Missalis & Missæ.

Missalis saltem in tantum autor est S. Gregorius Papa, quod & vocabuli autor sit, & Missale in meliorem formam redegerit. Ceterum S. Clemens, sicut a S. Petro accepit Missam [quibusdam exceptis postea additis vel mutatis] ita Romanae Ecclesiae in scripto consignasse dicitur. Vocabatur autem Missale olim *Sacramentale*. A S. Hieron. *Liber misteriorum*. A Concil. Rhem. *Liber Sacramentorum*. Porro Missale a Missa dicitur, quae vox latina antiquissima a vulgo videtur introducta. Teste Baron. a Jacobo Apostolo usurpata est vox hebreæ *Missah*, id est *spontanea oblatio*. Hinc fors etiam in tantum ab Hebreis originem aliquam habet. Graci Miſsam vocant *Liturgiam*, hoc est, *publicum opus*, vel *energiam sacrum opus*, vel *mystagogiam summum ministerium*, vel *Phosphoron oblationem*, vel *Thysian Sacrificium*, vel *Teletin mysterium*. Si hebreæ vox *Missah* non dedit occasionem latinis vocis *Missa*. Latinè vox ea significabit missionem precum populi per Sacerdotem ad Deum, vel etiam Christi a Patre aeterno ad nos missi, & ejusdem in Missa oblati & quasi remissi a nobis ad Deum Patrem tanquam Mediatoris Deum inter & homines. Quia autem Missæ intersumus tanquam fontes alicui iudicio, Canon Missæ *actio* dicitur, id est causa in judicium adducta a Sacerdote tanquam Advocato & Vicario Christi. Et sicut peracto iudicio dimittuntur rei absoluti, ita & Sacerdos di-

dimitit populum dicendo : *Ite, Missa est*, vel *judicium est peractum*, & vos si dignè adstiteritis, absoluti. Et hinc subjungit : *Benedicat vos Eccl.* Primam Missam celebrâsse putatur S. Petrus in die Pentecostes ; quia eo die Hebræi juxta Cap. 16. Deuteron. offerebant oblationem spontaneam *Missa habebat*, quæ erat tritici. Eandem ergo Petrus obtulit in pane azymo in cœnaculo Sion. V. Gav. Tit. i. de Rubr. Gen.

3. *Partes Missæ.*

Si theologicè velimus loqui juxta communiorēm *actio sacrificativa*, sive *essentia Sacrificii* Missæ est sola consecratio, quia hæc sola est actio Christi, quam etiam ideo profert Sacerdos in persona Christi dicentis : *Hoc est Corpus meum,* Eccl. & in illa sola salvatur : quidquid ad sacrificeationem requiritur. Et ideo etiam die Veneris Sancto propriè non offertur Sacrificium. Rationem dat S. Thom. quia cùm eo die Christus ipse realiter & visibiliter obtulerit Crucis Sacrificium ; non congruebat eo die fieri ejus imaginem per Ministros. Maximè cùm tempus ipsum ejus recordationem satis ingereret. Aliam congruentiam addit Suar. ne Christus inducatur vivens & loquens illo die, quo primùm mortuus recolitur. Quando autem celebrans die Veneris Sancto dicit : *Sic fiat Sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie.* TO Sacrificium sumitur pro re significata, quæ est Christus tunc sumendus. Pars substantialis Missæ est sumptio. *Partes principales sunt Canon*, qui in-